

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Una notícia d'última hora

L'evangelista Joan és qui ens transmet la notícia. Maria Magdalena, la més matiner, ha anat al sepulcre i s'ha trobat la llosa treta. El sepulcre era buit, i llavors ha anat corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els ha dit: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat».

I un segon fet, la visita primerenca de Pere i Joan, avisats per les paraules de Maria Magdalena. Van sortir corrent i, naturalment, va arribar abans Joan, però esperà que Pere arribés i entrés. Pere va veure el sepulcre buit, i també les benes per terra i el sudari, acuradament plegat i posat a part. Joan va veure el mateix. «Va veure i va creure», diu l'Evangelí. Va veure la tomba buida i les benes i el sudari a part, i va creure que Jesús havia ressuscitat. I va creure en les Escriptures i en les paraules de Jesús, que havia anunciat la seva mort i resurrecció (Jn 20,1-10).

L'evangelí és la Bona Nova de la resurrecció de Jesús. Més que un fet, és un esdeveniment que canvia la vida de les persones i el món sencer. Si Crist ha res-

suscitat, també nosaltres ressuscitem. Per això és una bona notícia, la millor per als éssers mortals. A l'evangelí s'anuncia allò impossible, sí, però també allò irrenunciable: la resurrecció, la vida després de la vida, el triomf sobre la mort. Morir ja no és morir, és només un pas, el trànsit cap a la vida perdurable i feliç. Així ho van entendre els apòstols. No van entendre només que Jesús passaria a la història dels immortals, van entendre que Jesús era viu, i van comprendre que la seva promesa de vida eterna era una promesa que els afectava a ells també i que es compliria malgrat tot.

I així ho van proclamar als quatre vents, posant èmfasi en la seva experiència: «nosaltres en som testimonis», ho hem vist tot. Hem viscut amb ell, hem assistit atònits a la seva mort i, quan tot semblava acabat, ara la tomba és buida i el mort ha ressuscitat. I nosaltres amb ell. Evangelitzar és sempre això, anunciar la Bona Nova, proclamar la resurrecció del Senyor, anunciar a tothom que la mort ha estat vençuda. Jesús ha enderrocat una vegada per totes el mur de la desesperació humana. Ja hi ha camí cap a una nova humanitat, perquè allò impossible ja és

possible per la gràcia i amb la gràcia de Déu. Ho creiem?

Creure en la resurrecció de Jesús no és només tenir per certa la seva resurrecció, sinó ressuscitar amb Ell, com ens diu sant Pau. Creure és fer nostra la mateixa experiència de Jesús. És posar-nos en el seu camí sense fer marxa enrere. Jesús va entendre el seu «prendre la creu» com a servei i entrega per a tots, donant la seva vida fins a la mort. El qui estima i va lliurant la seva vida amb amor, la va guanyant, perquè en «això hem conegut que hem passat de la mort a la vida, en què estimem els germans».

Creure és ser testimoni de la resurrecció. Creure és ressuscitar, vèncer ja la por i la desesperança en aquesta vida. La fe en la resurrecció de Jesús és l'única força capaç de fer present el triomf de Jesús sobre la mort i les seves còmplices: la fam, les malalties i catàstrofes, la violència i l'exploació, les injustícies, la guerra. Creure en la resurrecció és revoltar-se contra aquest domini de mort. És vèncer la mort. Només treballant ja aquí per a la vida, pot resultar creïble la fe en una vida eterna i feliç.

Santa Pasqua de Resurrecció!

ENTREVISTA

Celebració ignasiana

CARME GRIMALT

Enguany, que es compleixen 500 anys de la conversió de sant Ignasi, s'estan celebrant nombrosos actes commemoratius arreu, que es tancaran amb el que tindrà lloc a Lloiana el proper 31 de juliol. Moltes comunitats, com la d'Espai Ignasià del Casal Lloiana de Barcelona, de la qual n'és membre la Carme Grimalt, l'estan vivint amb «especial alegria», perquè és un moment «per agrair la vida i el llegat de sant Ignasi, així com també perquè més persones puguin conèixer-lo i apropiarse a aquesta espiritualitat».

Què representa l'Any Ignasià?

Aquest aniversari ens ajuda a tenir més consciència del doble regal que hem rebut: d'una banda, una espiritualitat ignasiana, que és ben actual i que té molt valor avui; i, d'altra, una comunitat ben gran que ens fa sentir acompanyades. Així, ens sabem caminant amb moltes persones d'arreu del món que comparteixen aquesta visió i aquesta festa.

Per què sents la necessitat de viure l'espiritualitat ignasiana?

La proposta de sant Ignasi és viure de manera integrada l'Evangeli per millorar i caminar cap a Déu, i reconèixer aquest camí en la pròpia vida. Les diverses eines que ens va deixar —discerniment, contemplació en l'acció, oració...— són clau per reconèixer com es va manifestant Déu en aquest camí, i poder anar prenent decisions oportunes en aquesta línia. Aquest plantejament ajuda a connectar les diferents dimensions personals i, per tant, m'ajuda a ser millor cristiana.

Quin valor afegit tenen els exercicis de sant Ignasi?

Són una proposta en què s'examina, es prega i es discerneix aquesta relació recíproca entre vida personal i evangeli de manera intensiva. S'han anat adaptant a diverses necessitats del ritme de vida actual, i ara es troben propostes per poder-se dur a terme en la vida ordinària o en recessos de pocs dies de durada. I és que continuen essent avui una experiència imprescindible i fundant per a nosaltres.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

El germà immigrant

Arribà fa cinc anys d'una exrepública soviètica, fugint de la guerra. És kurd. Ara té vint-i-vuit anys. Fill de família nombrosa. Vivien en una petita ciutat que fou bombardejada una i altra vegada. Un dels seus germans morí davant seu. Fugí amb d'altres coneguts, encaminant-se cap a Europa. Acabaren en un camp de refugiats de Grècia perquè els països europeus tenien tancades les fronteres. Quan els fou possible, s'escamparen per Europa. En un accident, viatjant en autocar, va perdre un peu. Gràcies a un programa especial de la Càritas alemanya que permeté aplicar-li una pròtesi, recuperà una mobilitat notable. Arriba a Barcelona, una de les comunitats evangèliques l'ajudà en aquest primer contacte amb la nova realitat. Acollit, després, en un programa d'hospitalitat que desenvolupa una entitat eclesial catòlica, comença una etapa de normalitat, vivint en una família acollidora que li oferí un llit, un plat a taula i un acompanyament amb un afecte respectuós. La bona disposició del noi i l'acolliment actiu de la família, els pares i els tres fills, facilitaren la seva integració. Recuperà els estudis. Al seu país havia cursat el primer curs de dret. En la nova si-

tuació, ateses les circumstàncies personals, decideix endinsar-se en l'estudi de les pròtesis, per ajudar altres persones que es trobin en la situació que ell va viure quan va perdre el peu. Vol treballar per la recuperació funcional de les persones i perquè recuperin l'esperança i la confiança en les seves possibilitats. Ara ja treballa professionalment. Està agraït per les ajudes rebudes. Visita regularment els seus benefactors. Mira esperançadament el futur. «No oprimeixis l'immigrant: vosaltres coneixeu prou bé com és la vida dels immigrants, perquè també en vau ser al país d'Egipte» (Ex 23,9).

Un itinerari del pas de Déu per la vida de les persones. Pas que acompanya al feble, al vulnerable en la malvestat. «La llei serà la mateixa per al nadiu i per a l'immigrant que resideix enmig vostre» (Ex 12,49). Pas que provoca respostes davant l'embat del mal personal o institucional. «Quan un immigrant vingui a instal·lar-se al costat vostre, en el vostre país, no l'exploiteu» (Lv 19,33). Pas que convida a la germanor. «Observareu la mateixa llei i el mateix ritual, tant vosaltres com l'immigrant que resideix enmig vostre» (Nm 15,16). Pas que mou al servei i a l'amor.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Resucitado comparte nuestra vida

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

¡Jesús ha resucitado! Él quiere hacernos partícipes de la novedad de su Resurrección ¡Bendigamos a Dios! Ahora nos «es posible amar con el amor incondicional del Señor, porque el Resucitado comparte su vida poderosa con nuestras frágiles vidas». Así nos lo afirma el Papa Francisco y lo esclarece al manifestar que el amor de Dios «no tiene límites y una vez dado nunca se echó atrás».

Por nuestra debilidad constatamos que no nos es fácil tratar de amar como Cristo nos amó, sin embargo, la fuerza de Cristo que comparte su propia vida resucitada con nosotros, nos impulsa a seguirle en su amor. Con el Resucitado «nuestras vidas demuestran su poder en acción, incluso en medio de la debilidad humana».

Cristo es la esperanza de un universo que anhela, con *dolores de parto* (Rm 8,22), ser revestido con la luz y con la vida del Resucitado. Vivamos la fiesta en el corazón aunque sintamos la presencia del dolor en nuestro camino, porque ¡Cristo ha vencido el dolor y la muerte!

Felicitemos a María, Madre de la Iglesia. A Ella, firme y dolorosa al pie de la Cruz y hoy radiante con la alegría de la Resurrección, le rogamus que nos consiga «un nuevo ardor de resucitados para llevar a todos el Evangelio de la vida que vence a la muerte». Que en nuestro camino de sinodalidad, María nos alcance santa audacia, «¡Que llegue a todos «el don de la belleza que no se apaga!» (GE, 18; cfr. EG, CV, 32).

Lectures de la missa diària i santoral

18. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ac 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimarts [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dimecres [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dijous [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Divendres [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dissabte [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ † Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setmana) [Ac 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jn 20,19-31]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev. fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tot-hom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge, Maria Magdalena se'n anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, unguido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto».

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró.

Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

«Havia de ressuscitar d'entre els morts»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Som a Pasqua. El camí quaresmal ha arribat a terme, ha desembocat en el Tridu Pasqual de Passió, Mort i Resurrecció del Senyor. I avui tot canta al·leluia.

Avui, novament, deixem de banda l'Evangelí segons sant Lluc per llegir el de Joan. En l'episodi de la tomba buida, aquest evangelista destaca el paper de Maria Magdalena, juntament amb el de Pere i el del deixeble anònim estimat de Jesús.

Els tres personatges intervenen consecutivament. Primer de tot la Magdalena. Mentre que els altres evangelistes ens presenten a les tres dones anant al sepulcre a ungir el cadàver de Jesús, Joan ens presenta només a Maria Magdalena que va al sepulcre sense els olis, només per acompanyar el cos inerm de Jesús, el Mestre. Troba la gran pedra desplaçada i la tomba buida. No hi ha aparicions d'àngels, només el silenci i el buit de la tomba.

A continuació, Pere també s'acosta, alertat per Maria. Fa un pas endavant i entra a la tomba, on hi veu el llençol d'amortallar, aplanat, i el mocador del cap, encara lligat, al seu lloc. Que hi resti el llençol, aplanat, i el mocador lligat al seu lloc, és bon senyal; vol dir que ningú no s'ha endut el cadàver sinó, simplement, que ha desaparegut.

Finalment, el deixeble estimat de Jesús que ha arribat primer que Pere, però ha tingut la gentilesa de no entrar-hi fins que no arribés Simó. De fora estant hi veu també el llençol aplanat. Però quan hi entra, fa un altre pas endavant respecte a Maria i Pere: Ho veié i cregué.

És aleshores quan les antigues Escripures entenen que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts. Curiós, que en l'Evangelí segons sant Joan l'anunci de la Resurrecció no l'aporten els àngels, sinó les Escripures que havien tingut tantes vegades a les mans.

La tomba buida, el llençol aplanat i el mocador lligat en el seu lloc, on hi havia hagut el cadàver, el record de les paraules de l'Escriptura... tot això adobat amb l'Esperit de Pentecosta s'esbadellarà en la fe en la Resurrecció de Jesús, fonament de la nostra fe cristiana, i promesa de l'esperança en la nostra resurrecció amb Aquell que viu per sempre.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 17, a les 12 h. Missa del dia de Pasqua amb la Benedicció apostòlica, a la Catedral.

Diumenge 24, a les 12 h. Missa amb l'Hospitalitat Interdiocesana de Lourdes al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

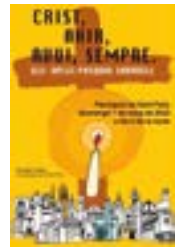
Notícies

Setmana Santa a la Catedral. Enguany, Mons. Salvador Cristau ha presidit per primera vegada com a bisbe diocesà els actes centrals de la Setmana Santa a la Catedral. Entre altres el Dimarts Sant, a les 11 del matí, va tenir lloc la Missa Crismal. Els preveres renovaren les promeses fetes el dia de l'ordenació. Aquell dia es va

felicitar a Mn. Josep Baena pels 25 anys de l'ordenació de prevere. També es feu entrega al Sr. Bisbe del regal de la diòcesi amb motiu del seu inici de ministeri, consistent en un calze i una patena. També va presidir la celebracions del Dijous Sant, Divendres Sant, la Vetlla Pasqual i el Diumenge de Resurrecció.

Agenda

XVI Aplec pasqual de Sabadell. «Crist aïr, avui, sempre». Trobada de totes les parròquies de l'arxiprestat Sabadell Centre i Sud. Celebració de l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Feliu, el diumenge 1 de maig a les 6 de la tarda. Després festa a la plaça de Sant Roc. Acolliment a càrrec de les parròquies de la Sagrada Família i de de la Santa Creu.

14è Romiatge al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell. Delegació de la Pastoral de la Salut. El dissabte 14 de maig tindrà lloc el Romiatge di-

Informació de la Comissió diocesana de la fase preparatòria del Sínode

Us informem que actualment s'està treballant la fase preparatòria del Sínode de Bisbes a la major part de les parròquies de la diòcesi, en diferents àmbits arxiprestals, a les comunitats religioses, escoles i moviments, i a través de les delegacions episcopals.

Ara cal ja ultimar aquest treball tenint presents les següents indicacions:

1. La síntesi s'ha d'elaborar a cada institució, és a dir, s'ha de fer arribar una sola per parròquia, arxiprestat, delegació episcopal, comunitat religiosa, escola, moviment, etc.
2. Aquesta síntesi no ha d'ocupar més d'un DinA4 per les dues cares.
3. La síntesi no ha de ser una enumeració successiva de les respostes a cada pregunta que s'hagi treballat.

4. Aquest document ha de ser fruit del discerniment i reflexió que s'hagi fet a partir de tres qüestions que recullen el treball fet en els grups:

- a) valoració del treball fet: participació, experiència, dificultats, preocupacions, etc.
  - b) contribucions més importants tenint en compte la pregunta fonamental: «Reflexionar sobre com els cristians ens sentim participants en la missió de l'Església i quins passos cal donar per a créixer com a Església sinodal?»
  - c) conclusions: destacar els elements més importants sobre els quals cal continuar reflexionant i discernint.
5. Fer arribar la síntesi a l'adreça **secretaria@bisbatdeterrassa.org** no més tard del dia **5 de maig de 2022**.

cesà de Malalts. L'horari previst és: a les 11 h, arribada i acollida dels pelegrins; a les 11.30 h, Eucaristia presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe de Terrassa, i benedicció dels malalts amb el Santíssim Sagrament; a les

12.30 h, processó per venerar la imatge de la Mare de Déu de la Salut; a les 13 h, dinar compartit; a les 15 h, animació a càrrec de la Companyia Bufanúvols (Pau Tarruell). Les inscripcions s'han de fer a cada parròquia.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Una noticia de última hora

Es el evangelista Juan quien nos transmite la noticia. María Magdalena, la más temprana, ha ido al sepulcro y se ha encontrado quitada la losa. El sepulcro estaba vacío, y entonces ha ido corriendo a encontrar a Simón Pedro y al otro discípulo, aquel que Jesús amaba y les ha dicho: se han llevado al Señor fuera del sepulcro y no sabemos dónde lo han puesto.

Y un segundo hecho, la visita temprana de Pedro y Juan, avisados por las palabras de María Magdalena. Salieron corriendo y naturalmente llegó antes Juan, pero esperó a que Pedro llegara y entrara. Pedro vio el sepulcro vacío y también las vendas por el suelo y el sudario cuidadosamente plegado y puesto aparte. Juan vio lo mismo. «Vio y creyó», dice el Evangelio. Vio la tumba vacía y las vendas y el sudario aparte, y creyó que

Jesús había resucitado. Y creyeron en las Escrituras y en las palabras de Jesús, que había anunciado su muerte y su resurrección (Jn 20,1-10).

El evangelio es la Buena Nueva de la resurrección de Jesús. Más que un hecho, es un acontecimiento que cambia la vida de las personas y el mundo entero. Si Cristo ha resucitado, también nosotros resucitaremos. Por eso es una buena noticia, la mejor para los seres mortales. En el evangelio se anuncia lo imposible, sí, pero también lo irrenunciable, la resurrección, la vida después de la vida, el triunfo sobre la muerte. Morir ya no es morir, es sólo un paso, el tránsito hacia la vida perdurable y feliz. Así lo entendieron los apóstoles. No entendieron sólo que Jesús pasaría a la historia de los inmortales, entendieron que Jesús estaba vivo, y compren-

dieron que su promesa de vida eterna era una promesa que les afectaba a ellos también y que se cumpliría a pesar de todo.

Y así lo proclamaron a los cuatro vientos, poniendo énfasis en su experiencia: «nosotros somos testigos», lo hemos visto todo. Hemos vivido con él, hemos asistido atónitos a su muerte y, cuando todo parecía terminado, ahora la tumba está vacía y el muerto ha resucitado. Y nosotros con él.

Evangelizar es siempre esto, anunciar la Buena Nueva, proclamar la resurrección del Señor, anunciar a todo el mundo que la muerte ha sido vencida. Jesús ha derribado una vez por todas el muro de la desesperación humana. Ya hay camino hacia una nueva humanidad, porque lo imposible ya es posible por la gracia y con la gracia de Dios. ¿Lo creemos?

Creer en la resurrección de Jesús no es sólo tener por cierta su resurrección, sino resucitar con Él, como nos dice san Pablo. Creer es hacer nuestra la propia experiencia de Jesús. Es ponernos en su camino sin dar marcha atrás. Jesús entendió su tomar la cruz como servicio y entrega por todos, dando su vida hasta la muerte. Quien ama y va entregando su vida con amor, la va ganando, porque en «esto hemos conocido que hemos pasado de la muerte a la vida, en que amamos a los hermanos».

Creer es ser testigos de la resurrección. Creer es resucitar, vencer ya el miedo y la desesperanza en esta vida. La fe en la resurrección de Jesús es la única fuerza capaz de hacer presente el triunfo de Jesús sobre la muerte y sus cómplices: el hambre, las enfermedades y las catástrofes, la violencia y la explotación, las injusticias, la guerra. Creer en la resurrección es sublevarse contra este dominio de muerte. Es vencer a la muerte. Sólo trabajando aquí para la vida puede resultar creíble la fe en una vida eterna y feliz. ¡Santa Pascua de Resurrección!

BISBAT D TERRASSA SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

